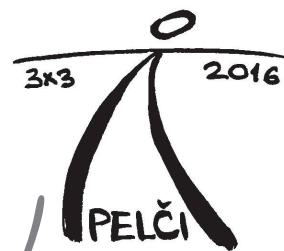

Trešā

Pelču 3x3 saietā avīze 2016. gads Otrdiena 26. jūlijs

Vakara pasaciņā viesojas ragana

Otrdienas vakara pasaciņai Lailas un Jāņa Kirmušku izpildījumā īpašu smeķi pieveda liela un melna ragana. Kas zina – tā bija noruna vai nejaušība.

Vakara pasaciņa – kā jau Kirmušku stilā: ar pamatīgu ņemšanos, smiešanos un skatītāju iesaistīšanu. Aizej kādreiz, paklausies! Varbūt tieši tevi izvēlēsies, piemēram, par dzirkstelīti. Vispirms tev būs jādzirkstelo, bet tad, kad Jānis pietuvosies pārlietu tuvu kaminam, tev būs jāmetas viņam virsū. Un neba šā tā, bet uz muguras, jā! Bet otrdien bija tā: vakara pasaciņa bija vēl tikai pusē, kad debesīs virs stadiona parādījās melna ragana: ar visu slotu un sarkani kvēlojošām acīm. Izmeta dažus lokus, pāris nāves cilpas un pazuda. Tikko bērni

pirms došanās uz čuču bija iedevuši mammai, tētim un citiem mīļajiem buču, tā raganas piemēram sekoja citi lidmodeļi.

Izrādās – tā bija lidmodeļu parāde, ko pieskatīja Jauno lidmodelistu ievirzes vadītājs Juris Girvaitis. Skatītāji mēģināja saskatīt, cik tad augstu izdosies uzlidot katram modelim, brīnījās, kā ātrais spārns spēš palidot gandrīz tikpat strauji kā lidmašīna, un mēģināja saprast, ko lidmodelistu valodā nozīmē "augstākās pilotāžas figūras". Un tad – ohoho! – pēc skatītāju atkārtotiem lūgumiem debesīs vēlreiz pacēlās ragana, un, kas zina, ko šodien par visu vakardienas trādirīdi runā Pelču putni. Gan jau viņiem gada notikums, tāpat kā mums 3x3.

Lolita

Dienas tēma Ceļotprieks

Man Latvijā ir dažas īpaši mīļas vietas, ko noteikti gribētu ieteikt ieraudzīt arī citiem. Aizbrauciet uz dzirnavām! Kur dzirnavas, tur maize. Kur maize, tur mājas. Un, kur mājas, tur Latvija.

Preiļu tuvumā, Stabulnieku pagastā, ir Pastaru vējdzirnavas. Šovasar tur biju. Ja laimi varētu izmērīt, šīs gan jau būtu vienas no laimīgākajās dzirnavām. Mainoties laikiem un saimniekiem, tās bija atstātas novārtā: iekšpusē pat lielo dzirnakmeni kāds bija mēģinājis izkustināt un aizvest uz mājām. Bet kas pats skumjākais: dzirnavām bija nolūzuši spārni. Bet tieši spārnos dzirnavu sirds.

Kāds vietējais vīrs Zenons, pats galdnieks un trīs dēli galdnieki, šīs dzirnavas emocionāli uztver kā savas: ne tās viņam pēc papīriem pieder, ne cerība, ka piederēs. Bet Zenons skatījies, skatījies un pirms dažiem gadiem dzirnavu īpašniekam teicis: es gribu uzlikt dzirnavām spārnus. Ko saimnieks? Lai liekot arī! Zenons ar dēliem spārnus uzbūvēja un ar palielu palīgu pulku uzcēla dzirnavu korē četrstāvu mājas augstumā. Viņam prasū: vai tad saimnieks samaksāja? Zenons saka: tas darbs nemaz nav samaksājams. Viņam prasū: vai tad negribētos pašam tomēr būt dzirnavu saimniekam? Zenons saka: vairs man tas nav svarīgi.

Man patīk ceļot pa Latviju. Divu iemeslu dēļ. Zini, kādēļ? Tādēļ, ka neesmu vēl bijusi ceļojumā, kurā man negribētos mājās. Bet Latvijā es jau esmu mājās.

Lolita

Trešdien, 27. jūlijā
TĒMA – CEĻAMAIZE

No 7.00 Makšķerēšana –
pie Ulda Pelčera viņa zivju
diķos
8.00-9.00 Celšanās, rīta
modināšana
9.00-9.30 Brokastis
9.30-10.00 TV, informācija,
dienas tēma, jubilāru suminā-
šana skolas 3.st. zālē
10.15-12.45 Rīta ievirzes
13.00-14.00 Pusdienas
14.00-16.00 Pēcpusdienas
ievirzes
16.15-17.15 Apvārsnī
Kuldīgas novada domes
priekšsēde Inga Bērziņa; pils
2.st. zālē
16.15-18.30 Pievakares
nodarbības
18.30-19.30 Vakariņas
19.30-21.00 Grāmatas 3x3
atklāšana pils parkā
21.00 Vakardziesma.
Vakara pasaciņa
21.30-23.30 Brīvais mikrofons
pils parkā
22.30-... Zolīte pils kafejnīcā
22.30-23.30 Danči mazajiem
parkā
23.30... Danči no 14 ga-
diem parkā; nīkšana pili

Gatavojies zoles turnīram!

Uzmanību! Trešdien, 27.jūlijā, plkst. 22.30 pils kafejnīcas nīkšanas telpā ceļabiedri tiek aicināti uz latviešu tradicionālās kāršu spēles "Zole" Pelču 3x3 nometnes turnīru. Pusceļu vislabāk nogājušajiem būs iespēja šajā pašā laikā to turpināt 28.jūlijā. Toties 29.jūlijā tiks noskaidrots, kurš no trim veiksmīgākajiem būs spējis vistālāk aiziet.

Lūgums interesentiem pierakstīties sarakstā, kas būs uz info dēļa pili.

Paziņojums

Vai gadījumā ceturtdienas vakarā kāds nebrauc uz Rīgu? Ja kāds brauc, lūdzu, paņemiet Jurgi Spulenieku! Tālr. nr. 26253910.

Pelču TV vadītāji – 3x3 izveidojies pāris

Monta un Armands Jakoveli, kas ik rītu saietā dalībniekiem piedāvā brokastu desertu – TV pārraidi, iepazīnās 3x3, kad vēl bija bērni.

Monta un Armands pirms gada svinēja kāzas, bet viņu iepazīšanās stāsts sākās jau pasen. Monta un Armands pirmoreiz satikās Alsungas 3x3 1995. gadā. Montai tad bija seši, Armandam – septiņi gadi. Gan mazs, gan pusaudzis būdams, Armands Montai vairākkārt bija gribējis pateikt, ka viņa viņam patīk, bet... kaut kā nesadūšojies. Tā viņi ik pa

laikam tikās 3x3 saietos, bet... tā pa īstam viens otrā ieskatījās tikai pēc vairākiem gadiem – 2013.gadā. Un skūpstījās pirmoreiz viņi divdesmit gadus pēc iepazīšanās. Armands Montu bildināja, un Montas vecākiem par saderināšanos pastāstīja Rucavas 3x3 saietā.

Pelču 3x3 saiets ir pirmā reize, kad viņi abi strādā kopā, un Monta sievišķīgi atzīst: bez viedokļu apmaiņas jau nu neiztiek. Kad pulkstenis rāda pāri diviem naktī, bet rīta raidījums vēl nav samontēts, nav nemaz tik viegli.

Lolita

Lietusgāze = ārtelpu mazgāšana

«Šovakar nolieta tas ūdens, kā mums tik ļoti pietrūka no rīta,» Andris Tomašūns teicis par ūdensvada avāriju pirmdienas rītā un pamatīgo lietusgāzi vakarā. Tikmēr citi uzticami avoti ziņo, ka pamatīgo lietusgāzi pirmdienas vakarā ataicinājis kāds konkrēts 3x3 saietā dalībnieks, kas no rīta gājis dušā, brangi saziepējies, bet tieši tobrīd – ak, kāda neraža! – beidzies ūdens. Savukārt Pelču 3x3 saietā vadītājs Aldis Bitinieks notikušo skaidro pavisam citādi: "Tā nebija nekāda lietusgāze. Tā bija ārtelpu mazgāšana. Redziet, viss ir nomazgāts: zāliens, visi celiņi, pat lielā ēdināšanas teltis tīra!"

Lolita

Pelču 3x3 ģimenes

Agnese Veldre un viņas dvīņu puikas Harijs un Vilis saietā ir vietējie. Mamma strādā šeit, Pelču skolā, par direktores vietnieci ārpusstundu darbā. Dēli mācīsies Kuldīgas alternatīvās skolas Padures filiāles 2. klasē, un ģimene arī dzīvo Padūrē. Agnese saka: uz darbu un mājup kopā jābrauc 25 km.

Viņa ir pirmsskolas skolotāja un Rīgā bērnudārzā sāka strādāt jau studiju gados. Pēc kāzām dzīvoja Jelgavā un strādāja sagatavošanas grupā. 2005. gadā pārcēlās uz Kuldīgu, sāka strādāt bērnudārzā „Ābelīte”, un drīz pieteicās puikas. Ar dēliem mamma bija mājās līdz viņu trīs gadu vecumam, jo pirmsskolas skolotājam alga tāda, ka izdevīgāk audzināt mazulius nekā iet darbā.

Nu jau sešus gadus Agnese ir skolotāja Pelčos. Saietā ir kopā ar daudziem kolēģiem. „Tādas ir ne tikai manas, bet arī viņu izjūtas, ka saiets šai vietai ļoti svētīgs. Nometnei ir spēcīga enerģija, kā nekā sabraukušas ģimenes. Jaunu elpu iegūst gan Pelči, gan mēs, kas te strādājam,” smaida Agnese.

Zeltiņu ģimene no Rīgas. Kad viņu mazajai pecīnai apritēja gads, vecāki nolēma, ka kristīs visus trīs bērnus, un sarīkoja krustabas. Svinības notika

dzimtas mājās Pārdaugavā Māras diķa krastā. Tur dzīvojuši mammas Janas vecmāmiņa, tagad dzīvo tante. Krustabas vadīja tradicionālās kultūras kopēji un skolotāji Iveta un Vidvuds Medeņi. Tās bija gaiši svētki.

Ko ģimene gaida no saietā? Iveta saka: viņa grib bērniem un vīram dot šīs nometnes izjūtas. „Mani interesē latviskie rituāli, spēka zīmes. Esmu pievērsusies Cigun, un skolotāja ar to iepazīstina caur latvisko,” stāsta Jana. „Mums mājās ir grāmata „Latvijas dižkoki”, un reiz dēls teica: „Būtu labi tos redzēt.” Viena dienā sēdāmies mašīnā uz braucām apskatīt Kurzemes dižkokus. Vārdos neapprakstīt, ko mēs izjutām.” Par 3x3 Jana dzirdēja no savas kolēģes, kas tajā pērn bija bijusi, un sajūta, ka tas vajadzīgs arī viņas ģimenei. Viņa vēlas dot

bērniem iespēju iepazīt latvisko dzīvesziņu, un tālāk – lai paši izvēlas, vai tā viņiem vajadzīga.

Ilze Zvejnieks un viņas dēls Adrians Pontvik-Zvejnieks no Zviedrijas. Puišis mācīsies 8. klasē, apgūst čella spēli un apmeklē latviešu skoliņu. Ilze dzied Stokholmas latviešu kori un latviešu folkloras ansambli „Stokfolks”, strādā Stokholmas pārvaldē ar cilvēkiem, kuri gaida dzīvokļu rindā.

Ilze dzimusi, augusi Zviedrijā, uz kurieni viņas mamma Aina emigrēja Otrā pasaules kara laikā kopā ar saviem darba devējiem. „Mamma strādāja par auklīti Čakstes un Zemgaļa ģimenē. Kad viņi gatavojās emigrēt, brauca uz Sloku pie vecākiem prasīt atļauju doties līdzi, jo bija nepilngadīga. Mājās bija tikai tētis, un viņš teica „brauc, meitiņ!”, jo gribēja, lai bērns drošībā, un nedomāja, ka aizbrauks uz ilgu laiku. Vecāmamma pārnāca mājās, un meitas vairs nebija...” stāsta Ilze. Mamma savus vecākus neredzēja 20 gadu, un viņiem no Padomju Latvijas aizbraukt uz Zviedriju atļāva tikai tad, kad aizgāja pensijā.

Ilze uz Latviju brauc, kopš ieguva Zviedrijas pilsonību 1968. gadā. Tagad – kopā ar Adrianu, jo viņai nozīmīgi rādīt dēlam svarīgu savas dzīves daļu.

Agrita

Te sanākam, lai mīlētu savu Latviju

"Ceļmallapa" uz sarunu aicina Manfrēdu Zivertu. Sarunas noslēgumā viņš saka: "Un neaizmirsi, ka man ir 91 gads – es esmu vecākais šajā nometnē."

Kāds ir tavs dzīves ceļš? Kur tas tevi ir vedis?

Esmu dzimis Rīgā 1926.gadā. Otrā pasaules kara laikā biju leģionā, pirms tam darbdienestā, kur mācīja visu ko, arī militāras lietas. Kad pēc Otrā pasaules kara sākās padomju laiki, nevēlējies redzēt sarkano armiju, tāpēc devos bēgļu gaitās. Es nevarēju palikt Latvijā. Kādu laiku mitinājos bēgļu nometnē Vācijā, no kurienes ar amerikāņu transportkuģi 1949.gada augustā nokļuvu Amerikā.

Vai uz Ameriku devies viens?

Sākumā – jā, viens, taču pēc dažiem mēnešiem atbrauca arī māsa. Ar mani reizē viņa nevarēja, jo bija jāpabeidz medicīnas studijas. Arī māsa dzīvo Amerikā. Viņai tagad ir 96 gadi, ap Ziemassvētkiem būs 97.

Kā tu izveidoji savu ģimeni?

Mana sieva bija dzimusi Amerikā, kur tēvs bija nokļuvis pēc 1905.gada revolūcijas, kurā bijis aktīvs līdzdalībnieks. Ap 1920.gadu viņš atgriezies Latvijā. Nāca karš, mana sieva nokļuva bēgļu nometnē Vācijā. Tur abi iepazināmies, spēlējot basketbolu; viņa spēlēja labāk, profesionālāk. Man tolaik bija 23, viņai drusku vairāk. Tā tie ceļi dzīvē iet un krustojas. Tā sanācis, ka bērnu mums nebija.

Redzēju, ka Latvijas Universitātes muzeja krājumos ir tevis uzņemta Linarda Tauna fotogrāfija. Tu esi fotogrāfs. Tā ir?

Jā, biju. Sieva arī fotografēja. Bildēju cilvēkus, dabu, visu ko. Pašlaik man uz nometni līdzī ir pat albums paņemts. Tagad gan jau piecpadsmit gadus nefotografēju, jo to dara visi, zudis īpašais foto brīnums. Man bija filmiņas, tās bija jāattīsta. Tas bija process.

Tu 3x3 esi mecenāts, palidzi cilvēkiem šeit būt. Kā tas notiek?

Man patīk teikt, ka es izmaksāju. Šogad 3x3 nometni es izmaksāju 5 cilvēkiem. Šī nav pirmā reize. Nav tā, ka šie cilvēki paši nevarētu atļauties, es tikai palidzu viņiem ietaupīt naudu, jo Latvijā tomēr klājas grūtāk. Nedomāju,

ka šie cilvēki gribētu, lai nosaucu viņu vārdus, bet tie ir manu draugu draugi. Caur saviem sakariem uzzinu, kas vēlas apmeklēt nometni, un izlemju, kam palīdzēt.

Vai tu pats piedalies kādās ievirzēs?

Nepaspēju pierēģistrēties, bet aizgāju pie Anša Bogustova uz Politikas ievirzi, iešu pie Līgas Rupertes uz Ģimeņu semināru. Uz praktiskām ievirzēm gan vairs neeju. Šī man ir apmēram divdesmit sestā nometne, pirmajās divdesmit nometnēs gleznoju. Ņujorkā arī ikdienā gleznoju, bet vairs ne, gāju savulaik vairākās mākslas skolās, zīmēju plikas modeles.

Nometnē visi gaida vēlās vakara izklaides. Vai tu piedalies dančos, nīkšanā?

Dančos gan ne – neesmu bijis labs deļotājs nekad, pat ne jaunībā. Tagad ir grūti deļot, jo kājas pavisam stīvas. Uz nīkšanu gan eju, jā, tā ir foršākā vieta. Svētdien, starp citu, biju gandrīz beidzamais, kas no turienes izgāja. Pulkstenī nepaskatījos, bet šķiet, ka bija jau divi, kad aizgāju gulēt. Citreiz līdz pat rīta gaismai esmu nīcis.

Kā tev klājas šeit, Pelču 3x3? Vai te tev ir draugi?

Jā, te man ir draugi. Arī Ņujorkā man ir draugi. Šeit es dzīvoju skolā pirmajā stāvā. Baro Pelčos garšīgi. Man te patīk.

Re, kā!

Alus, saldējums un frī

Pelču 3x3 kafejnīcas piedāvājums – ohoho! Ne vien daudzveidīgi ēdieni un dzērieni, bet arī apkalpojošais personāls smuks kā bilde.

Šogad nīcējiem, dancotājiem un tiem, kam vedēriņš kurkst, – plaša izvēle, ko piedāvā uzņēmums *BukstīnisS*, kas ikdienā atrodas Kuldīgā, Smilšu ielā 20. Nometniekus apkalpos vairāki uzņēmuma darbinieki, kas strādās maiņās: Laima, Lienīte, Esmeralda, Alise, Aija, Ivars, Ingars, Ingus, Jānis un citi. Kafejnīcas darbinieki sola, ka strādās ik dienu no desmitiem rītā līdz pat pēdējam pīrcējam. Par to, kas un kā te īsti notiks, pārdevējiem svētdien

Tu esi bijis tik daudzās 3x3 nometnēs. Kā tev šķiet, kas ir 3x3 saietu ilgdzīvošanas noslēpums?

Šeit cilvēki sanāk kopā, lai mīlētu savu dzimteni, savu Latviju. Jā, to var darīt arī kaut kur citur, bet te to var darīt visātrāk un vislabāk.

Iveta

P.S. Atvadoties Manfrēds man saka: "Iedod roku!". Viņš galanti nobučo to un piebilst: "Man ļoti patīk bučot sievietēm roku."

Lolita

Es ticēju savam vīram

Daiga Bitiniece ar lepnumu piesaka stipru sievieti, novadniecei, uzņēmēju Baibu Mikālu.

Baiba ir īpašniece trim uzņēmumiem – "Amazone", "Upes krasti AB" un "Precīzo tehnoloģiju skola" –, arī mazpulcēnu krustmāte, trīs bērnu mamma. Uzņēmumi ir 4. vietā Latvijā savā nozarē ar divpadsmit miljonu apgrozījumu gadā. Precīzo tehnoloģiju skola ir starptautiska līmeņa uzņēmums. Pārsteidzoši sievišķīga ir Baibas pieeja vīrišķīgai pasaulei: "Amazone" tirgo lauksaimniecības tehniku. Sākums biznesam bija ļoti interesants: Baibu 1988. gadā apprecēja Arvis Mikāls – agronoms, kura tēvs bija agronoms, Baiba mantoja zemi un – nu, ko – saimniekosim!!!

"Kā mainās izpratne un sajūtas par lietām! Līdz tam biju redzējusi brūnu tehniku no padomju laikiem, un tad Viļņā lauksaimniecības tehnikas izstādē man šķita: vaaau!!! Cik gaumīgi zaļa ar oranžu sējmašīna! Bet tā maksāja 8000 vācu markas – liela nauda tajā laikā. Šķita – tas nav iespējams! Tehnikas tirgotājs pārdeva sapni par modernu, skaistu tehniku. Pagāja gads, bija piedāvājums pārdot desmit sējmašīnas un vienu no tām iegūt sev. Es ticēju savam vīram! Vienkārši darījām," stāsta Baiba. "Vīrs izveidoja uzņēmumu, ielika ļoti būtiskus biznesa pamatus, tagad tas ir manā pārziņā, visam savs laiks. Kad sabiedrībā mainās standarti, jāsāk pašam ar sevi. Jāprot nesalaist labas lietas grīstē, pajautāt, deleģēt, uzticēties. Viena pati ekonomika ir nekas, bet, ja blakus ir morāle, tad mēs dzīvosim stiprā valstī un labklājībā. Jauni cilvēki ir ļoti gudri, bet mēs esam gudri un pieredzējuši. Jauniešiem ir jājūt, ka viņi ir svarīgi un ka tas, ko viņi dara, arī ir būtiski. 3x3 – tā ir ģimene paaudzēs, dzimtas spēks, saknes, kas dziedina! Nav atpakaļceļa, ir tikai ceļš uz priekšu!"

Inese

Ei, man ir Talants!

Iesācis savas gaitas Floristikas ievirzē, turpinu ar ko nopietnāku – devos uz Gleznošanu un kolāžu iesācējiem.

Un iesākumā bija tā... Dailās mākslas ievirzē viss kā pēc Vecās derības scenārija. Iesākumā starp sanākušajiem interesentiem un ievirzes vadītāju jūtama kārtīga spriedze – kā teikt, kurš kuru. Vienubrīd jau likās, ka visi dalībnieki īstenībā ir glezniecības profiņi un ievirzes vadītāju atnākuši čakarēt. Nopietnās sejas un izteicieni liecināja, ka te varētu būt vismaz viens van Gogs, divi Mikelandželo, divi Pikaso un pārējie Purviši. Lai gan man jau gandrīz 18 gadus ir cieša saistība ar art-iskumu (proti, manai meitai vārds ir Arta), sāku justies diezgan mokoši starp tādiem mākslas gigantiem. Par to liecināja arī āriene – vairākām meitenēm

perfekti krāsoti nagi, vienai hennas zīmējums līdz padusei. Bet te nu ievirzes vadītāja Ineta Immere sāka savu uzvaras gājienu. Tātad, kā jau teicu,... iesākumā bija Vārds. Ineta ar savu labi nostādīto altu vienā setā nolika pie vietas visus Rembrantus un sāka savu dominanti. Visi iebildumi tika sagrauti pēc tam, kad divas iezilas krāsas tika nosauktas mega spēcīgos vārdos: kobaltzilais un ultramarīns. Nu jā! – viss uzreiz sagriezās kājām gaisā. Tagad bija skaidrs, kurš ir īstais grupas vadītājs. Sākām strādāt ar guašu, kurš esot jāklāj uz kartona krējuma biezumā. Paga... ko? Kā es, Rīgas jefiņš, varu zināt par īsta krējuma biezu? Varu pastāstīt par salātu krējumam pievienotiem baltās akācijas sveķiem E410. Nu labi, ar to kaut kā tiku galā un sāku ķēpāties. Turpinājumā bija jārada Debesis, ar gaišām un tumšām ieskicēm, tad Zeme, tad Koki, tad Ceļš. O! – CEĻŠ. Tas mani ļoti uzrunāja, un, kamēr vadītāja bija aizņemta, labojot cita "dzīves", mans Ceļš aizveda debesis. Ieraudzījusi manu izcilo mālējumu, Ineta Immere klusēja... jā, tieši tādas ir pirmās reakcijas, redzot talantu... nē, labāk ar lielo burtu – Talantu. Nu man ir skaidrs – šajā mākslā man konkurentu nav! Starp citu šis mākslas darbs, kas redzams attēlā, ir iegādājams. Sākuma cena... M.... (visi taču zina, kāds romiešu skaitlis tas ir, vai ne). Ja nu kādu apstākļu dēļ glezna netiks pārdota, visticamāk tā tiks pasniegta kā dārga dāvana "Pelču 3x3" vadītājiem.

Edgars

P.S. Labi ka ievirzes vadītāja Ineta Immere neuzzināja, ka esmu daltoniķis!

Sports Būs arī zumba un joga!

Trešdien un piektdien 16.30 vienlaikus ar citām sportiskajām aktivitātēm sporta ievirzē – zumba: priecīgs un kardioaerobs treniņš mūzikas pavadijumā. Var nākt visi – arī tie, kas ne reizi nav dejujuši zumbu. Ieteicams sportisks apģērbs un sporta apavi vai basas kājas. Savukārt ceturtdien tai pašā laikā – joga pusotras un pat divu stundu garumā jogas trenera Jura Ullasa vadībā. Var nākt arī cilvēki bez priekšzināšanām, bet līdzī vēlams ņemt divi vai palagu, jo vingrošanas paklājiņu visiem nepietiks.

Re, kā! Ilga vakara viesis

Pirmdienas tikšanās ar nakts viesi Mārtiņu Kazāku ievilkās gandrīz līdz pirmajiem gaiļiem: sākās pusvienpadsmitos, turpinājās pusdivos un esot beigusies ap diviem. Kā stāsta Roberts Treimanis, jautājumu ir bijis daudz, un Mārtiņš uz tiem arī labprāt atbildējis. Roberta bērni atnākuši un atprasījušies vispirms uz nīkšanu, tad uz gulēšanu. Lai gan saruna ilga trīs stundas, citi informācijas avoti apliecina, ka tomēr vēl vairāk! Piecas.

Lolita

Joki

Ogu laiks

Kuldīga dienas vidū. Čigāniete iet no veikala uz veikalu: „Meiten’s, ogas interesē? Lēti.” Nu, ja lēti, tad mani interesē. Izeju ārā paskatīties. Nolietotos bērnu sēžamajos ratiņos mutes blodā mellenes. Par diviem eiro litrs – saka pārdevēja. Ha! Tirgū maksā tikpat, bet lai nu būtu. Pāris riekšavu melleņu iebirst burciņā. Plaukstas bērņai svaigi nosmulētas, nevis ogu melnums ieēdies, tā ka diezin vai viņa ir lasītāja. Tomēr joka pēc pajautāju, kurā mežā tad ogas lasītas. „Es nemaz nezinu. Kur mani ved, tur es brauc’,” atsaka sieviete. Viņu maisā neiebāzīsi...

Agrita

Danči

Ko danču muzikantu

«slepenā mafija» kalnā darīja?

Pelču 3x3 viena no īpašajām bagātībām ir danču muzikantu varenā plejāde. Ja ģimeņu rotaļas un dančus ik vakaru vadīs Ilga Reizniece ar palīgiem, tad «vēlajos» dančos muzikanti mainīsies daudz biežāk.

Pirmā vakara dancinātāji Ēriks Zeps un Zane Dziesma atzīst, ka danču placis bija labi iemīdīts, lai otrdien par danču pavēlniekiem kļūtu Edgars Lipors, «Zaļa dziesma», Jānis Sausnītis, grupa «Trejdeviņi».

Mūziķu maiņa nekādā veidā nav saistīta ar danču varenā dārdējumu, kas pat vecajā skolā gulošajiem radījis vienreizēju klātbūtnes efektu.

Zeps un Dziesma atpakaļ būs jau trešdien, kad dančus spēlēs «Rikši» vispilnākajā sastāvā.

Kā atzīst Ēriks: «3x3 danču muzikanti ir slepena mafija. Lai nolemtu, kurš kad spēlēs, pirms tam kāpjām kalnā lūkoties zvaigznēs. Ko tās pasaka, tā arī darām!»

Dīvs

Cejmallapas redakcija atrodas skolās

1.stāvā 127. kabinetā (datorklasē).
Informāciju lūdzu iesūtīt e-pastā:
lolita.luse@inbox.lv
vai neatliekamos gadījumos zvanīt
pa tālr. 20245436.

Aizliegtais Pelču panēmiens

Brisele, glāb jāņogu škielactiņus!

**Visu cieņu Ansim Bogustovam!
Viņš patiešām ir gatavs palīdzēt
pat pilnīgi svešam cilvēkam!**

Nedēļu pirms Pelču 3x3 «Cejmallapa» no izdomāta e-pasta nosūtīja Ansim vēstuli:

Labdien, cienītais Ansi Bogustov! Nejauši uzzināju, ka būsiet 3x3 nometnē Pelčos, tāpēc, izmantojot izdevību, vērsos pie Jums pēc palīdzības. Man pieder jāņogu audzētava, taču Eiropas doktrīnu dēļ nedrīkstu izmantot kaitēkļu indēšanai laika gaitā pārbaudītos insekticīdus, taču tie, ko ES pašlaik pieļauj, pēc maniem novērojumiem, ietekmē jāņogu škielactiņu tēviņu reproduktīvo sistēmu. (Škielactiņi ir nekaitīgie kukaiņi.) Esmu uzrakstījusi vēstuli Eiropas parlamentam un varu Jums to nodot tieši Pelčos nometnes laikā - jūs dzīvosiet tuvu manām mājām. Lai lieki Jūs netraucētu, pirmdien, 25.jūlijā, plkst.10 no rīta gaidīšu Jūs pie veikala. Tad to iesniegumu jums nodošu, lai varat atdot tālāk kādai zinošai personai, kas to nogādā Briselē. Milzīgs paldies, ka uzklausījāt! Tiekamies 25.jūlijā.

Iveta Talmiņa

Lūk, Anša atbilde jau tajā pašā dienā: «Iveta, sarunāts! Ja kas, tad zvaniet!:) Tiekamies! Ar cieņu, Ansis Bogustovs, žurnālists.» Iveta viņam raksta: «Milzīgs paldies! Es Jums jāņogas divus spaiņus salasišu-gan jau sieva zapti savāris. Ziemā būs garšīga. Uz tikšanos! Telefonu nezinu, gaidīšu pie veikala.»

Un tad Ansis atsūtīja ARĪ telefona numuru. Pienāca saietā diena. Īsi pirms saietā atklāšanas Iveta nosūta Ansim īsziņu: «Sveiki, Ansi. Skatos, ka jau esi 3x3. Tad tiekamies rīt pie veikala AIBE.» Pirmdienas rītā 8:47 Ansis atsūta atbildes īsziņu: «Iveta... Man nav labi ar to 10.00. Es varētu 13.45.»

Kad pienāk pulksten desmit un Ansis ar ventilatoru rokās steidzas uz ievirzi, «Cejmallapa» viņu aizkavē un saka: «Ansi, tevi meklē kaut kāda sieviete ar jāņogām.» Ansis apstājas un nopietnu sejas izteiksmi jautā: «Kur viņa ir? Sviests kaut kāds, tā ir, ka cilvēks nelasa īsziņas.» «Cejmallapa» jautā: «Kas tā tāda ir?» Un Ansis, meklēdams kabatā mobilo telefonu, skaidro: «Es jums izstāstīšu, kā tas notika. Kaut kāds dīvains gadījums! Atrakstīja man sieviete par kaut kādiem jāņogu spradžiem, lai es nododu dokumentus Briselē. Es gan nodomāju: kā Brisele var palīdzēt pret spradžiem, bet – ja jau cilvēks lūdz – palīdzēšu. Nu, un desmitos man jābūt pie veikala, bet man ir politikas ievirze, es jau viņai rakstīju!» Kad atzīstamies Ansim, ka tas ir «Cejmallapas» joks, Ansis smejas no sirds: «Pirmo reizi mani kāds tik ļoti izjoko! Es jau jutu, ka kaut kas tur nav loģiski! Kad saņēmu to īsziņu, ka mani jau ir redzējusi Pelčos, vēl nodomāju: ir nu gan redzētāja – es pat vēl neesmu mantas izkrāmējis, bet viņa jau redzējusi! Un tagad domāju – atvedis man tās jāņogas, un es iešu ar tiem diviem spaiņiem kā idiots!»